16/02/2021

Τίμησαν τον Κτίτορα της Ιεράς Μονής Παναγίας “Βοηθείας” στη Χίο

/ Ιερές Μονές

Στις 15 Φεβρουαρίου 2021 ετελέσθη Αρχιερατικώς η Ιερά Πανήγυρις του Αγίου Ανθίμου του Γέροντος, Ιδρυτού και Κτίτορος της Ιεράς Μονής Παναγίας “Βοηθείας”, ιερουργούντος κατά την Θεία Λειτουργίατου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου.

Ο Σεβασμιώτατος πλαισιώθηκε υπό του Πανοσ. Αρχιμ. κ. Νεκταρίου Επιτροπάκη, Πρωτοσυγκελεύοντος της Ιεράς Μητροπόλεως και του Αιδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Δημητρίου Γεομέλου, Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου, ως και του Ιερολογ. Αρχιδιακόνου της Ιεράς Μητροπόλεως κ. Αποστόλου Λάρδα, και με την συμμετοχή του επιτρεπομένου αριθμού πιστών, κατά την επακριβή τήρηση των απαιτουμένων υγειονομικών μέτρων.

Αισθητή ήταν η ευταξία, η κατάνυξη, η ιεροπρέπεια και η εκκλησιαστική λαμπρότητα της Εορτής ως και η ευσέβεια όλων των πιστών, ανδρών και γυναικών, που προσήλθαν να προσκυνήσουν την Παναγία τη “Βοήθεια” και να καταθέσουν την ευλάβειά τους στον Άγιο Άνθιμο, αφού μόνο κατά την ημέρα αυτή επιτρέπεται η είσοδος στην Ιερά Μονή στους άνδρες, ενώ ισχύει το “άβατο” γι’ αυτούς κατά τον άλλο καιρό.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Μάρκος κατά τη διακονία του Θείου Λόγου ετόνισε την πνευματική αξία και σημασία της Ιεράς Μονής Παναγίας “Βοηθείας” για την Ιερά Μητρόπολί μας αλλά και για όλο το Ελληνικό Αρχιπέλαγος, και ανεφέρθη στα πνευματικά κατορθώματα του Αγίου Ανθίμου, ο οποίος διέλαμψεν ως επίγειος άγγελος και ουράνιος άνθρωπος. Υπερέβη μάλιστα σε Χάρη τους αγγέλους, γιατί ενώ εκείνοι αν και είναι ασώματοι δεν μπορούν να προσφέρουν στο Θεό τη Θεία Λειτουργία.

Έζησε με την προσευχή, συνεχώς προσευχόμενος. Και αυτό είναι το έργο του Μοναχού, η νοερά προσευχή, έργον ισαγγελικό, μια και η γλώσσα των αγγέλων είναι η προσευχή: Να δοξολογούν, να υμνούν και να μεταφέρουν στο Θεό τις προσευχές των πιστών. Και τι λέγει ο Θεός γι’ αυτούς; “Δώσω αυτοίς εν τω οίκω μου και εν τω τείχει μου τόπον ονομαστόν, κρείττω υιών και θυγατέρων, όνομα αιώνιον δώσω αυτοίς και ουκ εκλείψει” (Ησαίου νστ΄, 5).

Κατά το Ευαγγέλιο υπόδειγμα νοεράς προσευχής υπήρξεν ο ίδιος ο Κύριος: “και απολύσας τους όχλους, ανέβη εις το όρος (εις τον ουρανόν) κατ’ ιδίαν προσεύξασθαι” (Ματθ. ιδ΄, 23). Η νοερά προσευχή είναι η προσευχή του νού και όχι των εξωτερικών λόγων.

Είναι κατόρθωμα του εσωτερικού ανθρώπου, εκείνου που προσεύχεται με το

πνεύμά του και όχι με τα λόγια. Από την Παλαιά Διαθήκη παράδειγμα έχομε την Άννα, τη μητέρα του προφήτου Σαμουήλ, η οποία προσήλθε στο Ναό των Ιεροσολύμων, στάθηκε σε μια άκρη και προσευχόταν νοερά κινώντας μόνο τα χείλη της.

Ο γιός του Αρχιερέα Ηλί την είδε και νόμισε ότι η Άννα είχε μεθύσει και γιαυτό εκφραζόταν έτσι, όμως εκείνη είπε: Όχι, "αλλ' εκχεώ την ψυχήν μου ενώπιον Κυρίου". Και ο Θεός άκουσε την προσευχή της και της εχάρισε παιδί, τον προφήτη Σαμουήλ, που έχρισε τον βασιλέα Δαυίδ.

Αλλά και ο Μωυσής εδεήθη στο Θεό, όταν κατεδίωκαν τον λαό οι Αιγύπτιοι στην Ερυθρά θάλασσα και ο Θεός του είπε: "Μωυσή, τι βοάς προς με;" . Δεν ηκούσθη η φωνή του Μωυσή, γιατί η προσευχή του ήταν νοερά. Και στην Καινή Διαθήκη, ο Κύριος μας λέγει πως πρέπει να προσευχώμεθα: "Συ δε όταν προσεύχη, είσελθε εις το ταμιείον σου (σώμα) και κλείσας την θύραν σου (αισθήσεις), πρόσευξαι τω πατρί σου τω εν τω κρυπτώ" (νοερά) (Ματθ. στ΄ 6). Διάχυτη είναι και η διδασκαλία των Πατέρων ότι το μύρο όταν κλείεται σε δοχείο ευωδιάζει περισσότερο, ενώ, αντίθετα, όταν διαχέεται τότε σκορπά, χάνεται η ευωδία του.

Η νοερά προσευχή είναι το "αδιαλείπτως προσεύχεσθαι", με το οποίο ο πιστός εκφράζει την ακόρεστη επιθυμία του να ευρίσκεται σε συνεχή κοινωνία με το Θεό. Η δύναμή της είναι θαυμαστή. Αυτή σβήνει την φλόγα των επιθυμιών της σαρκός και την μεταβάλει σε αναψυχή και δροσιά, όπως στους Τρεις Παίδας στην κάμινο του πυρός. Νικά τα θηρία των παθών, όπως τους λέοντες στον προφήτη Δανιήλ. Νικά τους πειρασμούς του πονηρού, όπως εξαγγέλει ο προφητάναξ Δαυίδ. Φέρνει την δρόσο της χάριτος στην καρδία, όπως ο προφήτης Ηλίας με την νοερά προσευχή του έφερε την βροχή στο Καρμήλιον όρος.

Η νοερά προσευχή είναι το θυμίαμα που φθάνει έως τον ουρανόν, ανεβαίνει στο θρόνο του Θεού, φυλάσσεται σε χρυσές φιαλες και θυμιατίζει ο Κύριος. "Και οι 24 πρεσβύτεροι έπεσον ενώπιον του Αρνίου. έχοντες έκαστος κιθάρας και φιάλας χρυσάς, γεμούσας θυμιαμάτων, αι εισιν αι προσευχαί των Αγίων" (Αποκ. ε΄,8).

Αυτήν, την νοερά προσευχή, να ζητήσωμε και να εφαρμόσωμε στη ζωή μας με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος και την πρεσβεία του Αγίου Ανθίμου.

Στο τέλος της Θ. Λειτουργίας έγινε Ιερά Λιτανεία των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Ανθίμου πέριξ του Καθολικού της Ιεράς Μονής από μόνον τον Σεβασμιώτατο και τον Αρχιδιάκονο.

Ακολούθησε η Αρτοκλασία και πριν το "Δι' ευχών" ο Σεβασμιώτατος και όλοι οι πιστοί ανέπεμψαν τον Εθνικό Υμνο, σύμφωνα με απόφασή του, που ορίζει να
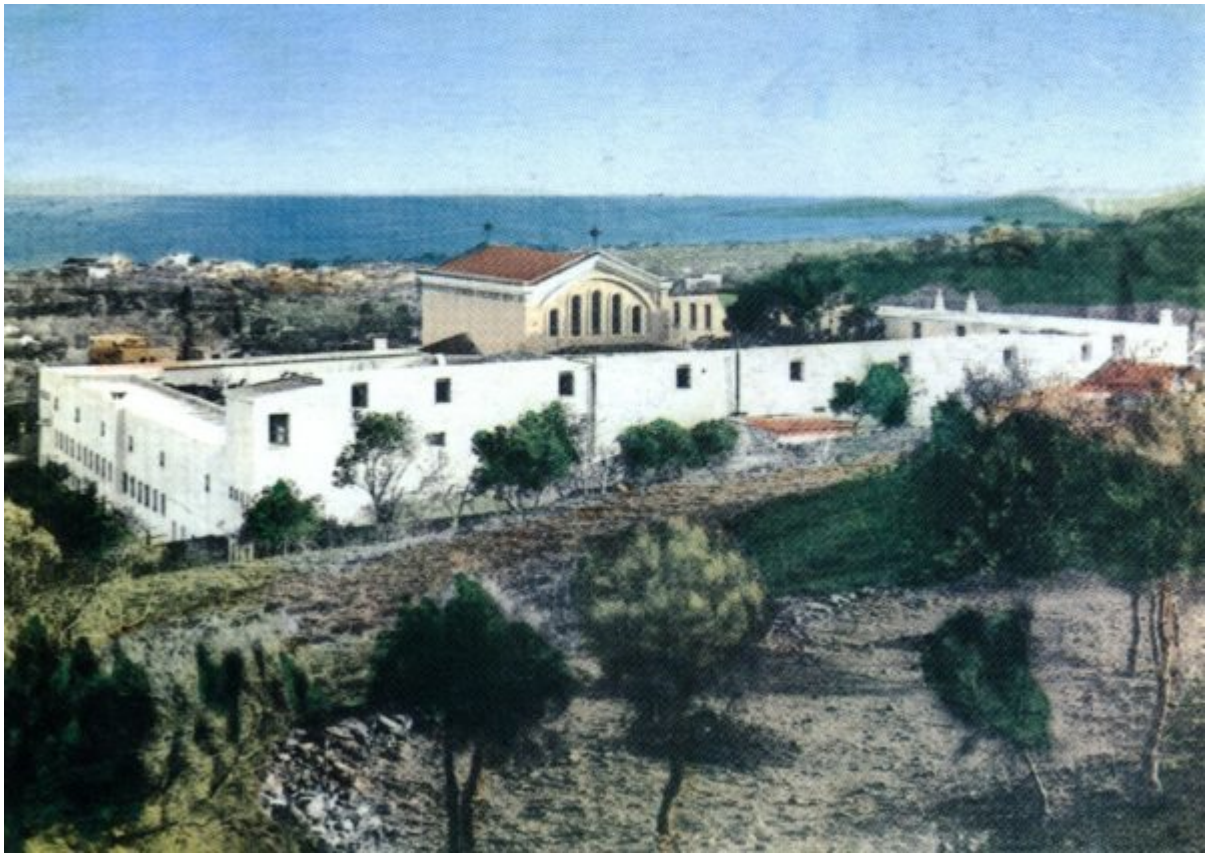
λέγεται εφέτος λόγω των 200 ετών από της Εθνεγερσίας κάθε Κυριακή στους Ενοριακούς Ιερούς Ναούς και σε κάθε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ανεξαρτήτως ημέρας.